

wsou

DESS
TERENTJEVA

2020

Dess Terentjeva

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Taiteen edistämiskeskus ja WSOY:n Kirjallisuussäätiö
ovat tukeneet tämän teoksen kirjoittamista.

© Dess Terentjeva ja WSOY 2024

ISBN 978-951-0-50070-5

Werner Söderström Osakeyhtiö

Painettu EU:ssa

Omistettu seta-villeille

**Joutsenet ovat raskaita lintuja,
joiden lentoon lähtö on työlästä.**

(Wikipedia)

I.

Asfaltti tärisee Nellan pyörän alla
Hän kaartaa pyöräparkkiin, jarruttaa äkisti
laskeutuu polvet heikkoina satulasta
Nella on nähnyt oikein
Ei sitä värioksennusta voi nähdä väärin
Miisa,
joka käy jo lukiota Lappeenrannassa,
on Joutsenon koulun pihassa
valtavan sateenkaarilipun kanssa
 Ei Miisa kertonut tästä mitään aamulla!!

Nella harkitsee takaisin kotiin lähtemistä
Iskää ei kuitenkaan kiinnosta, lintsaako Nella
Miisakin näköjään lintsa

Nella vetää kevättilmaa nenäänsä,
sen kukoistavaa puhtautta

Hän pitää tästä ajankohdasta,
kun on koko ajan lämpimämpää
Nyt auringon sijaan häikäisee lippu
Nella jatkaa ulko-ovea kohti,
vaikka joutuukin pian ohittamaan siskonsa

Miisaa tuijotetaan ikkunoista, Nella näkee sen sivusilmällä
ja aistii
Ei katso itse ketään silmiin,
poskia polttaa niin paljon
Miisa juttelee kuviksen open kanssa
Kuviksen ope on tullut Joutsenoon muualta
lukuvuoden alussa
Ope on pirteä ja vaatii paljon
On kysynyt, miksi ketään on vaikea saada innostumaan
No sen aiheet on kuulemma jotain että
piirrä ihmisoikeudet
Opettaisi vain taidetta.....

Nella ei ole sanonut opesta mitään kotona,
mutta jotenkin Miisa on saanut selville,
ja arvellut oikein, että tälle opettajalle
kannattaa tyrkyttää lippua seinälle
muurahaisia kipittää Nellan selkää pitkin

Juuri kun Nella ohittaa kaksikon,
Miisa vilkaisee häneen
Nella nostaa kätensä ensin, nopeasti,

vetää sen itselleen kuin Miisa olisi puraissut
Nella näkee kyllä Miisan ahdistuneen katseen,
pettyneen mutrun suulla
Nella rakastaa siskoaan,
he selvisivät yhdessä äiskän kuolemastakin
mutta.
Nella myös häpeää siskoaan

Miisan silmänrajaukset kaartavat eri suuntiin
Tukka on takkuinen, väri haalistunut
Punaisia epäsiistejä raitoja kuin jähmettynyttä hilloa
Miisa ojentaa sateenkaarilipun kuvisopelle
Nella luikkii eteenpäin
Ehtii kuulla, miten ope kiittelee
Miten Miisa sanoo, että voi kun olisi ehtinyt
olla open opissa
Eihän Miisa edes piirrä

Nella hiipii sisälle
Kainalot märkinä
Se kyllä helpottaa,
että Nellalla ei ole tässä jaksossa kuvista
Ehkä siihen mennessä kun on,
kuviksen ope on jo hyväksynyt,
että jos laittaa koulun seinälle
tuollaisen lipun
"luomaan turvallista tilaa"
niin lopputulos on varmasti päinvastainen

Nellan koko vartalo on jännittynyt
Hän kävelee mahdollisimman huomaamattomasti
Nousee portaita ylös, isojen solua kohti
Osa Nellasta on vihainen
Miisa on kuitenkin hänen siskonsa
eikä niin hirveä kuin väitetään
Ei yhtään hirveä, oikeastaan, ei vain ymmärrä,
miten päin kannattaa olla

Nellaa sattuu päähän häpeästä,
on kamalaa hävetä rakasta ihmistä
Onneksi Nella näkee Eetun
Eetu odottaa vihreillä lokeroilla
ja Nella unohtaa kaiken ikävän

**Joutsenia: kyhmyjoutsen, pikujoutsen, laulujoutsen,
trumpettijoutsen, mustajoutsen.**

(Wikipedia)

2.

Nella hipsii Eetun viereen
"Moi", Eetu sanoo,
nojaa pussaamaan Nella suulle
Nellan vatsassa kiertää hetken hyvällä tavalla
Eetu tuoksuu havuilta
Eetulla on kultainen peltotukka,
mäntymetsäsilmät
Nella pujottaa sormet
Eetun sormien lomaan ja puristaa
Muut riisuvat ympärillä takkeja kenkiä

Vaikka Nella on Miisan sisko,
hän on päässyt vähällä
Se on Nellan omaa ansiota
ja kaikkien kavereiden:
He ymmärtävät, että Nella on yksilö
Että Miisasta ei tartu mitään
Ja silti kun Nella ja Eetu kävelevät luokkaan,

Nella kuulee:

"Kiva sisko siulla"

"Sano sille ettei tuu tänne enää"

"Onks kiva kun on lesbosisko"

Miisa ei edes ole lesbo, vaan bi,

mutta Nella vain pitelee Eetun kättä

ja myhäilee mukamas yhteisymmärryksessä

Kun ope tulee ja alkaa puhua,

Miisa on jo unohtunut

Eetu suukottaa Nella poskelle,

tukee, tämä poika on niin ihana,

tämä poika on maailman ihanin,

Nella menee tämän pojan kanssa naimisiin

ja nuuhkii havuja

Eetun paras kaveri Matias alkaa voihkia

Eetu mulkaisee Matiasta ja tämä lopettaa

Nellan hymy nytkähtää esiin

3.

Iltapäivällä Nella näkee että kolme tyyppiä
on postannut videon kuviksen luokasta
Ope oli ehtinyt laittaa lipun seinälle,
Tomas A:lta oli repinyt sen alas, polkenut sitä
Videon lopussa lipusta erottuvat kengänjäljet
Nella huokaa
Ainakaan Miisa ei joudu näkemään
Mutta ehkä kuulee asiasta,
koska koulu järjestää vielä hirveän haloon

Illalla Miisa tulee kotiin,
he eivät puhu aamuisesta mitään
Miisa tekee läksyjä
Huoneen ovi on vähän raollaan
Se on kutsu

Nella tekee voileivän ja menee ovenrakoon
Nella mussuttaa leipää, joka maistuu hiekalta

Heidän katseensa kohtaavat
Kumpikin katsoo toista lempeästi
Siskosten ei tarvitse aina puhua ääneen

Nella syö leivän loppuun,
on kääntymässä pois,
kun Miisa sanoo:
"Laitaks oven kiinni"
Nella laittaa
Kahva on mukavan viileä
kämmenen alla

Ennen nukkumaanmenoa on pakko
vilkaista vielä kerran kengänjalkia lipussa
Tuntuuhan se Nellasta pahalta,
siksikin että hitot kaikista kauniista sanoista:
Tosiasia on, että kellään ei olisi ongelmia
vähemmistöjen kanssa,
jos ne eivät tekisi numeroa itsestään

Tuntuu hassulta ajatella ne
Kun eihän Miisa ole
heijän perheen ainoa biseksuaali

"Eikö ole muita keinoja kuin heiluttaa lippua?"

Kasiluokkalainen Nella asuu pienellä paikkakunnalla, missä helppointa on sulautua joukkoon. Luonto on hänelle rakas ja Joutsenossa on kaikki, mistä Nella haaveilee. Kun poikaystävä möläyttää koulussa Nellan olevan biseksuaali, se näyttää kuitenkin olevan ympäristölle liikaa. Nella haluaisi olla vain oma itsensä ja elää ihan tavallista elämää eikä taistella vähemmistöjen asialla. Mutta onko se mahdollista?

Dess Terentjevan säeromaani pohtii, onko pakko olla vähemmistöaktivisti, jos kuuluu vähemmistöön.

www.wsoy.fi

N84.2

ISBN 978-951-0-50070-5

Päälyys: Riikka Turkulainen

Päälyyksen kuvat: Riikka Turkulainen & iStockphoto